

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2017. március 19.
Nagyböjt 3. vasárnapja

Párbeszéd a kútnál

Szent János evangéliumának egyik jellegzetessége az, hogy elsősorban nem a történésekre figyel, hanem Jézus kinyilatkoztatására, tanítására.

A hosszas párbeszéd során az Úr fokozatosan feltárja beszélgetőtársa előtt a közölni akart igazságot. Jó példa erre a Nikodémussal folytatott beszélgetés a lelki újjászületésről (vö. Jn 3,1-12), a Mártával és Máriával való párbeszéd testvérük, Lázár feltámasztása előtt (vö. Jn 11,17-44) és a mai evangéliumi történet, Jézus találkozása a samariai asszonnyal. Ha ez utóbbi találkozást úgy próbálnánk összefoglalni, hogy a beszélgetés során Jézus vezeti az asszonyt a hit útján, lekicsinyítenénk az ember szerepét a hit lépéseinek megtételében.

Igaz, hogy a hit Isten ajándéka, neki köszönhetjük, ha eljutunk a hitre, de az is igaz, hogy az embernek el kell fogadnia, szívébe kell fogadnia ezt az ajándékot, mégpedig nem csak passzív elfogadásról van szó, hanem az ember

folyamatos válaszárol a hit titkainak megismerése során. Helyesebb tehát, ha úgy foglalkozunk össze a történet mondani-valóját, hogy Jézus fokozatosan kinyilatkoztatja önmagát, feltárja személyének és küldetésének titkát a samariai asszony előtt, aki fokról fokra felismeri a feltárt igazságokat, elfogadja azokat, mintegy kortyonként iszik a kinyilatkoztatás forrásából és így jut el a hitre.

Ezen előzetes megjegyzések után nézzük meg Jézus kinyilatkoztatásának és az asszony, illetve a városlakók hitre jutásának főbb lépéseit. A történet egy

egyszerű kéréssel indul, Jézus inni kér az asszonytól Jákob kútjánál. Jézus egyáltalán nem foglalkozik az asszony csodálkozásával, miszerint egy zsidó férfi egy samariai asszony segítségét kéri és vele beszélget, miként azzal sem foglalkozik majd, hogy visszatérve tanítványai szintén elcsodálkoznak ezen, hanem az „élő vízre” tereli a szót, ami rögtön felkelti az asszony kíváncsiságát.

Felébred benne a vágy, hogy ihasson az „élő víz” forrásából, bár ekkor még a testi szomjúságot oltó vízre gondol és nem a lelket megtisztító vízre.

A hit továbbadása

Jézus és az asszony párbeszédét a tanítványok megérkezése szakítja meg. Az asszony közben visszaindul a városba, még korszóját is otthagyja, tehát nem visz vizet magával, pedig azért jött a kúthoz. Bemegy a városba és elmondja az embereknek, hogy kivel találkozott.

Hitvallása itt kérdés formájában fejeződik ki: „Lehet, hogy ő a Krisztus?” A hit továbbadásának lépését látjuk itt, hiszen a városban lakók az asszony szavai miatt indulnak Jézushoz, hogy megismerjék őt, hogy tanítsa őket.

A tanítás hatására a városlakók arra kérik Jézust, hogy maradjon náluk, s ebben a meghívásban a hit elfogadásának jelképes cselekedetét is észre kell vennünk.

Add nekem az élő vizet!

Uram, Jézusom! Hiszem, hogy te vagy az élő víz forrása minden ember számára. Hiszem, hogy te vagy a világ Üdvözítője. Hiszem, hogy a te tanításod az örök életre vezető út.

Lelkem szomjazik az élő vízre, az élő hitre. Ébressz bennem szomjúságot a te igazságod iránt! Ébressz bennem vágyat az örök élet iránt! A te szavadban felismerem az örök élet, az üdvösség tanítását. Add nekem az élő vizet, amely csillapítja szívem és lelkem szomjúságát!

Horváth István Sándor:
A Jó Pásztor követője
Képeskönyv Brenner Jánosról 6-14 éveseknek
www.evangelium365.hu

Nagyböjt 3.
vasárnapja

Kiv 17,3-7
Róm 5,1-2.5-8
Jn 4,5-42

Hétfő,
Szent József

2Sám7,4-5a.12-14a.16
Róm 4,13.16-18.22
Mt 1,16.18-21.24a

Kedd

Dán 3,25.34-43
Mt 18,21-35

Szerda

MtÖrv 4,1.5-9
Mt 5,17-19

Csütörtök

Jer 7,23-28
Lk 11,14-23

Péntek

Oz 14,2-10
Mk 12,28b-34

Szombat, Urunk szü-
letésének hírüladása

Iz 7,10-14; 8,10c
Zsid 10,4-10
Lk 1,26-38

Nagyböjt 4.
vasárnapja

1Sám 16,1b.6-7.
10-13a
Ef 5,8-14 Jn 9,1-41